

УДК 378.011.3-051:796

DOI: 10.12958/2227-2844-2019-4(327)-2-93-103

Отравенко Олена Вікторівна,

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії і методики фізичного виховання ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка», м. Старобільськ, Україна.

yelenot@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0001-8308-5895>

Подібайло Олексій Юрійович,

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності «Середня освіта (фізична культура)» ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка», м. Старобільськ, Україна.

podibaa@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-8772-1585>

**ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТІСНОГО ІМІДЖУ ТА МОТИВАЦІЇ
ДО РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ**

Перспективи гуманізації освітнього процесу в закладах вищої освіти визначаються за допомогою стандартів та законодавчих документів, які приймаються державою, щодо галузі освіти та фізичної культури і спорту. Пріоритети особистості в суспільстві декларуються не тільки її правами, але й конкретними державними реформами, спрямованими на задоволення потреб та інтересів людини.

Проблема формування особистісного іміджу та мотивації до рухової активності студентів стає пріоритетним напрямом розвитку сучасної системи в закладах вищої освіти, стратегічна мета якого – виховання та розвиток особистості здобувача, готового до творчої діяльності й етичної поведінки. Як показує аналіз практики, заняття з фізичного виховання в закладах вищої освіти не покривають дефіциту рухової активності молоді. Нажаль, заняття фізичного виховання в закладах вищої освіти не здатні охопити руховою активністю усіх бажаючих, а тривале вимушене сидіння на лекціях, інформаційне навантаження, сучасні комп'ютерні технології істотно знижують рухову активність молодого покоління.

У Національній стратегії з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація», зазначено, що на сьогодні необхідно сформувати у суспільстві умови для розвитку оздоровчої рухової активності й покращення та збереження здоров'я громадян як найвищої соціальної цінності в державі». А індикатором прогресивних гуманістичних зрушень вважають цільовому комплексу програму «Фізичне виховання

– здоров'я нації», яка підписана Президентом України. На відміну від попередніх програм, головною метою реформ системи фізичного виховання має бути покращення здоров'я людини з урахуванням її потреб, мотивів діяльності, інтересів.

Значна частина дослідників наголошують на важливості проблеми оздоровчої фізичної культури, рухової активності та здорового способу життя молоді (М. Зубалій, 2006; Б. Мицкан, 2007; Г. Грибан, 2009; В. Романова, 2009; І. Салук, 2010; С. Трачук, 2011; Є. Ільїн, 2013; А. Ровний, 2014; Н. Пангелова, 2017); питання виховання потреби, мотивів та інтересу здобувачів освіти до занять фізичними вправами, ставлення студентів до занять з фізичного виховання та удосконалення процесу рухової активності досліджували Н. Москаленко, 2003; Г. Безверхня, 2004; О. Дубогай, 2006; Б. Шиян, 2006; Л. Іванченко, 2007; А. Томенко, 2008; О. Отравенко, 2011; Є. Федоренко, 2012; І. Боднар, 2013; О. Андреева, 2014; А. Дейкеко, 2014; Т. Круцевич, 2014, 2017; І. Степанова, 2016; О. Іщенко, 2016 та ін.

У зв'язку з вище обумовленим, необхідністю залучення студентської молоді до занять фізичним вихованням і спортом у закладах вищої освіти й недостатнім рівнем мотивації до рухової активності, та необхідністю формування особистісного іміджу й навичок здорового способу життя та відсутністю мотиваційного потенціалу є постійною та досить актуальною проблемою.

Отже, теоретичний аналіз наукових праць, у яких представлені результати наукових досліджень показав, що проблема формування мотивації до рухової активності студентської молоді, ще недостатньо розроблена в теоретичному та практичному аспектах. Потребують теоретичного обґрунтування і практичної реалізації фактори, які обумовлюють мотивацію до занять фізичними вправами.

Метою нашої роботи є здійснення аналізу стану сформованості особистісного іміджу та мотивації до рухової активності студентської молоді в закладах вищої освіти та визначення сутності понять: «мотив», «мотивація», «рухова активність», «імідж» у вітчизняних й закордонних дослідженнях.

Упродовж останніх років науково-технічний прогрес в Україні спричиняє великі зміни в багатьох галузях людських знань. Це призводить до подальшої інтенсифікації й ускладнення освітнього процесу. Обсяг навчального навантаження, засвоєної інформації, який щороку збільшується, вимагає від здобувачів великих психічних напружень і фізичних зусиль.

Аналіз досліджень учених свідчить, що за останнє десятиріччя спостерігається чітка тенденція збільшення захворюваності студентської молоді різних регіонів нашої держави. За даними Міністерства охорони здоров'я України здоровими вважають лише близько 10% молоді, понад 50% – мають незадовільну фізичну підготовку, близько у 60% здобувачів низький рівень фізичного

розвитку. Це пов'язано не лише з проблемами економіки та екології, а й із недооцінкою ролі фізичного виховання в освітньому процесі студентської молоді у закладах вищої освіти. Тому, одним із головних стратегічних завдань національної освіти є виховання молоді в дусі відповідального ставлення до власного здоров'я, оточуючих як до найвищої індивідуальної та суспільної цінності.

Протидією цим негативним наслідкам обмеження рухового режиму студентської молоді є заняття фізичними вправами, які є важливими для збереження і зміцнення здоров'я, всебічного розвитку, покращення працездатності та зниження втомлюваності, підвищення опору організму різним захворюванням за період навчання у вищому навчальному закладі (Грибан, 2009).

Специфіка фізичного виховання полягає в тому, що усвідомлена інформація стає мотивованим спонуканням до виконання фізичних вправ, використання природних факторів і формування такого способу життя, який сприяв би досягненню як особистих, так і суспільних цілей. Критерієм ефективності цього процесу має бути рівень здоров'я студентської молоді, рівень фізичної працездатності і соціальної дієздатності (Круцевич & Марченко, 2008).

Поділяючи думку О. Дубогай вважаємо, що залучення студентської молоді до фізичного виховання значною мірою визначається рівнем розвитку мотивів до цієї діяльності (Дубогай, 2006).

Як показують розвідки, мотив – це те, що визначає, стимулює, спонукає людину до здійснення якої-небудь дії, включеної в обумовлену цим мотивом, діяльність. Мотиви включають різноманітні компоненти – потреби, інтереси, переконання, ідеали, емоції. Потреба – це відчуття людиною недоліку чого-небудь. Дотепер немає однієї всіма прийнятої ідентифікації певних потреб. Потреби можна класифікувати як первинні та вторинні. Первинні потреби – це фізіологічні потреби. Вони, як правило, є вродженими (потреба в їжі, воді, потреба дихати, спати та ін.). Вторинні потреби за своєю суттю є психологічними, наприклад потреба в успіху, повазі. Отже, психологи мотивацію розглядають як складний багаторівневий регулятор життєдіяльності людини – її поведінки, діяльності. Вищими рівнями цієї регуляції є свідомо-вольовий та емоційно-ціннісний, що включають в себе потреби, мотиви, інтереси, ідеали, прагнення, установки, емоції, норми, цінності та ін. (Маслоу, 2003).

Утім, у педагогіці мотивацію визначають як загальну назву для процесів, методів, засобів спонукання студентів до продуктивної пізнавальної діяльності, активного освоєння змісту освіти. Зосередимо увагу на тому, що мотивація як процес зміни станів і відносин особистості ґрунтується на мотивах. Педагоги мотивами вважають конкретні спонукання, причини, що змушують особистість діяти, робити вчинки. Мотиви навчання підрозділяють на зовнішні й внутрішні. Крім

того, окремі вчені виділяють усвідомлені й неусвідомлені мотиви. Перші виражаються в умінні студентів розповісти про те, які причини спонукають його до дії. Неусвідомлені мотиви лише відчуються, існують у не контрольованих свідомістю потягах, які проте можуть бути дуже сильними (Дутчак & Круцевич & Трачук 2010).

Таким чином, мотивація – джерело активності людини, що вивчається в самих різних аспектах: як один конкретний мотив; як єдина система мотивів; як особлива сфера, що включає в себе потреби, мотиви, цілі, інтереси в їхній взаємодії (Отравенко, 2011).

При цьому вчені підкреслюють, що поняття «мотив» вужче за поняття «мотивація», яке «виступає тим складним механізмом співвіднесення особистістю зовнішніх і внутрішніх факторів поведінки, який визначає виникнення, напрямок, а також способи здійснення конкретних форм діяльності» (Маслоу, 2003).

Таблиця 1.

Трактування поняття «мотив» з різних позицій вчених

Автор	Визначення поняття
Г. Безверхня, 2004	Мотив є одним зі складових мотиваційної сфери школярів, це спрямованість активності на предмет, внутрішній психічний стан прямо зв'язаний з об'єктивними характеристиками предмета, на який спрямована активність;
Л. Божович, 1996	мотив – це те, заради чого здійснюється діяльність, «у якості мотиву можуть виступати предмети зовнішнього миру, уявлення, ідеї, почуття й переживання»;
Є. Ільїн, 2013	серед мотивів занять фізичною культурою виділяє загальні і конкретні. До перших відносить бажання дитини займатись будь-яким видом рухової діяльності або фізичними вправами, до других – бажання займатись тільки улюбленим видом фізичних вправ;
Т. Круцевич, Т. Імас, О. Марченко, 2017	мотив – це усвідомлена причина активності людини, спрямована на досягнення мети;
О. Леонт'єв, 1971; С. Рубінштейн, 1999; А. Маслоу, 2003	співвідносять мотив з потребою;
Є. Федоренко, 2012	вивчаючи первинні мотиви учнів, пробуджує їхню активність, виховує прагнення дітей на самовдосконалення.

Отже, ефективна мотивація через потреби вимагає постійного виявлення у здобувачів освіти актуальних потреб, які є рушійною силою їхньої активності.

Таблиця 2.

Аналіз трактувань поняття «рухова активність»

Автор	Визначення поняття
Вікіпедія	сума рухів, які виконує людина в процесі життєдіяльності;
І. Бех, 2008	специфічний вид діяльності, який полягає у системі рухових дій, що забезпечують взаємодію суб'єкта з навколишнім середовищем;

Г. Грибан, 2004	рухова активність складається із рухів, які є однією із необхідних умов життя. Вона підвищує працездатність, покращує здоров'я, забезпечує різносторонній гармонійний розвиток, функціонування серцево-судинної, дихальної, гормональної та інших систем організму, активізує нервово-м'язовий апарат і механізми передачі рефлексів з м'язів на внутрішні органи;
М. Дутчак, Є. Баженов, 2015	це свідоме переміщення тіла та (або) його частин у просторі та у часі, яке здійснюється завдяки роботі скелетних м'язів, що потребує додаткових витрат енергії, та спрямоване на досягнення визначеної мети;
Т. Круцевич, Г. Безверхня, 2010	рівень рухової активності в шкільному віці головним чином зумовлюється не віковою потребою в ній (кінезофілія), а організацією фізичного виховання у школі, залученням дітей до організованих та самостійних занять в позанавчальний час;
Т. Круцевич, С. Трачук, 2017	невіддільна частина способу життя і поведінки дітей, що визначається соціально-економічними і культурними факторами, залежить від організації фізичного виховання, морфофункціональних особливостей організму який росте, типу нервової системи, кількості вільного часу, мотивації до занять, доступності спортивних споруд і місць відпочинку дітей і підлітків;
Л. Сергієнко, 2004	рухова активність людини генетично обумовлена в онтогенезі.

Імідж ділової людини – це повний образ особистості, в якому найяскравіше втілене те, як особистість виглядає, говорить, одягається, діє; її вміння триматися, осанка, поза і мова тіла, аксесуари. Цікаво, що вже при першому погляді на людину можна сформувані певне уявлення про неї. Іноді перше враження відіграє визначальну роль в оцінці особистості оточуючими. Основними засобами створення образу людини стає стиль поведінки і мовлення, голос, міміка, жести, зовнішній вигляд (зачіска, макіяж, одяг) особистості. Образ, що створюється у ході безпосередньої взаємодії, достатньо стабільний та може бути досить сталим навіть всупереч подальшій поведінці суб'єкта. Але робота над створенням іміджу ділової людини не зводиться лише до створення зовнішнього образу, який може маскувати реальну сутність людини. Зовнішній вигляд – це лише стиль, обумовлений внутрішнім складом особистості (Гайдук, 2013).

Таблиця 3.

Аналіз трактувань поняття «імідж»

Автор	Визначення поняття
Вікіпедія	штучна імітація або подання зовнішньої форми будь-якого об'єкта, особливо особи;
Словник С. Ожегова	погляд, уявлення, думку, що виражає оцінку чого-небудь, ставлення до чого-небудь, погляд на що-небудь;
Е. Семпсон, 1989	«особистий імідж – це ваш образ. Ви не можете не мати іміджу! Хочете ви цього чи ні, довколишні бачать те, що ви обрали, щоб показати їм... Те, як ви йдете, сидите чи стоїте, є результатом

	навчання, темпераменту та умов, але те, як ви одягаєтесь, є результатом вашого особистого вибору». Говорячи про особистісний імідж, науковець виділяє три його види: самоімідж, імідж, що сприймається, необхідний імідж;
Н. Прус, 2016	Імідж особистості – це сукупний образ, уявлення, що виникає в інших про особу та формує ставлення про неї. Під сукупним образом розуміємо зовнішній вигляд, дії, поведінку, жести та внутрішню складову (характер, моральні якості, мислення, ставлення до себе, до інших, емоції та їх вираження);
В. Шепель, 2002	індивідуальна подоба або ореол, що створюється засобами масової інформації, соціальною групою чи власними зусиллями особи для привернення до себе уваги;
Д. Ягер, 2004	мистецтво «керувати враженням». Імідж складається з усієї сукупності рис, зовнішнього вигляду, мови, манери поведінки.

Особистий імідж визначається складним набором внутрішніх і зовнішніх факторів, що складають самоімідж, бажаний і необхідний імідж. Складниками особистого іміджу здобувача вищої освіти ми визначили:

- зовнішній вигляд (одяг, аксесуари до одягу; постава і хода).
- високу самооцінку та впевненість у собі;
- моральні цінності особистості;
- соціальну та особисту відповідальність, «я – причина всього позитивного й негативного в моєму житті»);
- бажання змінюватися й удосконалюватися та вміння ризикувати заради позитивних змін.

Виділяють зовнішні та внутрішні чинники формування іміджу.

Зовнішні чинники іміджу:

- зовнішній вигляд: одяг, аксесуари одягу, зачіска, макіяж;
- гарні манери: належні жести, пози, постава, хода;
- виразність міміки та вміння нею керувати;
- вміння використовувати простір для спілкування тощо.

Внутрішні (психологічні) чинники іміджу:

- мистецтво подобатися людям;
- вміння правильно спілкуватися;
- наявність необхідних для позитивного іміджу якостей особистості (Гайдук, 2013).

Внутрішні (етичні) чинники іміджу: чесність, порядність; повага до викладачів, здобувачів освіти, батьків, вірність даному слову, здатність ефективно взаємодіяти згідно з діючим законодавством, встановленими правилами і традиціями та ін.

Отже, імідж організації складається із певного набору пов'язаних між собою компонентів: імідж керівника, імідж викладача, імідж здобувача, візуальний імідж закладу.

Таблиця 3

Стан сформованості знань, пов'язаних із особистісним іміджем, в дослідних групах здобувачів вищої освіти під час формувального експерименту, бал

Стать	Дослідна група	x	m	ЕГ – КГ (t)
Дівчата	ЕГ	10,2	0,42	3,94
	КГ	8,0	0,37	
Юнаки	ЕГ	9,8	0,4	5,26
	КГ	7,0	0,35	

Отже, одержана в ЕГ дівчат оцінка за відповіді на питання, що були передбачені змістом теоретико-методичної підготовки з фізичного виховання, становила в середньому, $10,2 \pm 0,42$ балів із 15 можливих, тоді як у КГ – тільки $8,0 \pm 0,37$ балів. У юнаків також відбулися позитивні зміни в експериментальній групі.

Динаміка рівнів сформованості особистісного іміджу здобувачів вищої освіти (%) відображена у таблиці 4

Таблиця 4

Динаміка рівнів сформованості особистісного іміджу здобувачів вищої освіти (%)

Рівень	ЕГ, %		КГ, %	
	До експерименту	Після експерименту	До експерименту	Після експерим.
високий	20,2	39,3	19,6	21,0
середній	46,4	48,7	49,4	49,6
низький	33,4	12,0	31,0	29,4

За результатами аналізу динаміки рівнів сформованості особистісного іміджу здобувачів вищої освіти встановлено, що кількість студентів ЕГ, які виявили високий рівень, збільшилося з 20,2% до 39,3% тоді як позитивних змін в КГ майже не відбулося. Кількість здобувачів, що виявили середній рівень сформованості особистісного іміджу також зросла в ЕГ з 46,4% до 48,7%; з низьким рівнем сформованості особистісного іміджу в ЕГ зменшилася з 33,4% до 12,0%, тоді як в КГ позитивні зрушення виявилися незначними – на 1,4%.

На основі проведеного аналізу наукових джерел дозволив визначити, що рухова активність складається із рухів, які є однією із необхідних умов життя. Рівень рухової активності студентської молоді головним чином зумовлюється не віковою потребою в ній, а організацією фізичного виховання у закладі вищої освіти, залученням молоді до організованих та самостійних занять в позааудиторний час.

Подальші дослідження будуть спрямовані на розробку науково обґрунтованих пріоритетів у формуванні лідерської позиції здобувачів у фізичному вихованні закладів вищої освіти.

Список використаної літератури

1. Гайдук Н. О. Сучасний стан формування професійного іміджу майбутніх учителів фізичної культури. *Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка*. 2013. № 2 (251). Ч. II. С. 33-39. **2. Грибан Г. П.** *Життєдіяльність та рухова активність студентів*. Житомир: Рута, 2009. – 593 с. **3. Дубогай О. Д.** Мотивація до занять фізичними вправами. *Здоров'я та фізична культура*. 2006. №1. С. 17-19. **4. Дутчак М., Круцевич, Т., Трачук С.** Концептуальні напрями вдосконалення системи фізичного виховання школярів і студентів для впровадження здорового способу життя. *Спортивний вісник Придніпров'я*. 2010. № 2. С. 116-119. **5. Круцевич Т., Марченко О.** Формування фізичної культури студентів у системі вищої освіти. *Теорія і методика фіз. виховання і спорту*. 2008. № 2. С. 78-81. **6. Маслоу А. Г.** *Мотивація и личность*; [пер. с англ. Т. Гутман, Н. Мухина]. 3-е изд. СПб. : Питер, 2003. 352 с. **7. Отравенко О. В.** Формування мотивації учнівської молоді до систематичних занять фізичними вправами. *Актуальні проблеми фіз. вих. молоді: теорія і практика: зб. матер. Відкритої Всеукр. науково-практ. конф. за участю стран СНД, за заг. ред. Т. Т. Ротерс*. Луганськ: вид-во ДЗ «ЛНУ ім. Т. Шевченко», 2011. С. 227-235.

References

1. Gajduk, N. O. (2013). Suchasnij stan formuvannya profesijnogo imidzhu majbutnih uchiteliv fizichnoyi kulturi [The current state of formation of the professional image of future teachers of physical culture]. *Visnik LNU imeni Tarasa Shevchenka – Bulletin of Taras Shevchenko National University*, 2(251), II, 33-39 [in Ukrainian]. **2. Hryban, H. P.** (2009). *Zhyttyedyal'nist' ta rukhova aktyvnist' studentiv* [Life activity and student mobility]. Zhytomyr: Ruta [in Ukrainian]. **3. Dubohay, O. D.** (2006). *Motyvatsiya do zanyat' fizychnymy vpravamy* [Motivation to practice physical exercises]. *Zdorov'ia ta fizychna kultura – Health and physical culture*, 1, 17-19 [in Ukrainian]. **4. Dutchak, M.** (2010). *Konceptualni napryami vdoskonalennya sistemi fizichnogo vihovannya shkolyariv i studentiv dlya vprovadzhennya zdorovogo sposobu zhittya* / M. Dutchak, T. Krucovich, S. Trachuk [Conceptual directions of improvement of the system of physical education of schoolchildren and students for the implementation of a healthy lifestyle]. *Sportivnij visnik Pridniprov'ya – Sport Bulletin of Prydniprovie*, 2, 116-119 [in Ukrainian]. **5. Krutsevych, T. & Marchenko O.** (2008). *Formuvannia fizychnoi kultury studentiv u systemi vyshchoi osvity* [Formation of physical culture of students in the system of higher education]. *Teoriia i metodyka fizychnoho vykhovannia i sportu – Theory and methodology of physical education and sports*, 2, 78-81 [in Ukrainian]. **6. Maslou, A. G.** (2003). *Motivatsiya i lichnost'* [Motivation and personality]; [per. s angl. T. Gutman, N. Muhina]. 3-e izd. SPb.: Piter [in Ukrainian]. **7. Otravenko, O. V.** (2011). *Formuvannya motivatsiyi uchnivskoyi molodi do sistematichnih zanyat fizychnimi vpravami* [Formation of motivation of

student youth to systematic physical exercises]. Aktualni problemi fizychnoho vykhovannia molodi: teoriya i praktika – Actual problems of phys. outgoing call young people: theory and practice (pp. 227-235). Lugansk: Vid-vo DZ «LNU im. T. Shevchenko» [in Ukrainian].

Отравенко О. В., Подибайло О. Ю. Формування особистісного іміджу та мотивації до рухової активності здобувачів вищої освіти

У статті основна увага приділяється актуальній проблемі залучення студентської молоді до занять з фізичного виховання і спортом у закладах вищої освіти, підвищенню мотивації до рухової активності та особистісного іміджу студентської молоді.

Проведений теоретичний аналіз наукових праць, представлені результати наукових досліджень рухової активності та досліджено рівень сформованості іміджу студентів у закладах вищої освіти.

Конкретизуються поняття: «мотив», «мотивація», «рухова активність», «імідж».

Проблема формування особистісного іміджу та мотивації до рухової активності студентів стає пріоритетним напрямом розвитку сучасної системи в закладах вищої освіти, стратегічна мета якого – виховання та розвиток особистості здобувача, готового до творчої діяльності й етичної поведінки.

На основі проведеного аналізу наукових джерел дозволив визначити, що рухова активність складається із рухів, які є однією із необхідних умов життя. Рівень рухової активності студентської молоді головним чином зумовлюється не віковою потребою в ній, а організацією фізичного виховання у закладі вищої освіти, залученням студентської молоді до організованих та самостійних занять в позааудиторний час.

Імідж ділової людини – це повний образ особистості, в якому найяскравіше втілене те, як особистість виглядає, говорить, одягається, діє; її вміння триматися, осанка, поза і мова тіла, аксесуари.

Спираючись на результати дослідження, можна рекомендувати ряд заходів щодо покращення організації занять з фізичного виховання серед студентів з метою зацікавлення та залучення їх до занять фізичним вихованням і спортом: відкриття секцій з популярних видів спорту; коректування навчальних програм; планування навчального процесу з урахуванням мотивів та інтересів студентів; покращення матеріально-технічної бази.

Ключові слова: мотив, мотивація, рухова активність, фізична культура, імідж, здобувачі вищої освіти.

Отравенко Е. В. Подибайло А. Ю. Формирование личного имиджа и мотивации к двигательной активности соискателей высшего образования

В статье основное внимание уделяется актуальной проблеме привлечения студенческой молодежи к занятиям по физическому воспитанию и спортом в учреждениях высшего образования, повышению мотивации к двигательной активности и личного имиджа студенческой молодежи.

Проведенный теоретический анализ научных работ, представлены результаты научных исследований двигательной активности и исследован уровень сформированности имиджа студентов в учреждениях высшего образования.

Конкретизируются понятия: «мотив», «мотивация», «двигательная активность», «имидж».

Проблема формирования личного имиджа и мотивации к двигательной активности студентов становится приоритетным направлением развития современной системы в учреждениях высшего образования, стратегическая цель которого – воспитание и развитие личности соискателя, готового к творческой деятельности и этики.

На основе проведенного анализа научных источников позволил нам определить, что двигательная активность состоит из движений, которые являются одной из необходимых условий жизни. Уровень двигательной активности студенческой молодежи главным образом определяется не возрастной потребностью в ней, а организацией физического воспитания в высшем учебном заведении, привлечением студенческой молодежи к организованным и самостоятельным занятиям во внеаудиторное время.

Имидж делового человека – это полный образ личности, в котором ярко воплощено то, как личность выглядит, говорит, одевается, действует; ее умение держаться, осанка, поза и язык тела, аксессуары.

Опираясь на результаты исследования, можно рекомендовать ряд мероприятий по улучшению организации занятий по физическому воспитанию среди студентов с целью интереса и привлечения их к занятиям физическим воспитанием и спортом: открытие секций из популярных видов спорта; корректировки учебных программ; планирование учебного процесса с учетом мотивов и интересов студентов; улучшение материально-технические базы.

Ключевые слова: мотив, мотивация, двигательная активность, физическая культура, имидж, соискатели высшего образования.

Otravenko O., Podibaylo O. Formation of Personal Image and Motivation to the Motor Activity of Applicants for Higher Education

In the article the main attention is paid to the actual problem of attracting students to physical education and sports classes in higher education institutions, increasing motivation to motor activity and the

personal image of student youth. The theoretical analysis of scientific works is carried out, the results of scientific researches of motor activity are presented and the level of formation of the image of students in higher education institutions is researched.

Specifies the concept: "motive", "motivation", "motor activity", "image".

The problem of the formation of personal image and motivation for the motor activity of students becomes a priority for the development of a modern system in higher education institutions, the strategic goal of which is to educate and develop the identity of an applicant who is ready for creative activity and ethics.

Based on the analysis of scientific sources allowed us to determine that the motor activity consists of movements that are one of the necessary living conditions. The level of motor activity of student youth is mainly determined not by the age need for it, but by the organization of physical education in higher education, the involvement of student youth in organized and independent activities during extracurricular time.

The image of a business person is a complete image of a personality, which vividly embodies how a person looks, speaks, dresses, acts; her ability to hold, posture, posture and body language, accessories.

We have defined the components of the personal image of the higher education student: appearance (clothes, accessories for clothing, posture and stroke); high self-esteem and self-confidence; moral values of the person; social and personal responsibility, "I am the cause of all positive and negative in my life"); the desire to change and improve and the ability to take risks for the sake of positive change.

Based on the results of the study, we can recommend a number of activities to improve the organization of physical education classes among students in order to interest and attract them to physical education and sports: opening sections from popular sports; curriculum adjustments; planning the educational process taking into account the motives and interests of students; improvement of material and technical base.

Key words: motive, motivation, motor activity, physical culture, image, applicants for higher education.

Стаття надійшла до редакції 28.04.2019 р.

Прийнято до друку 31.05.2019 р.

Рецензент – д.п.н., проф. Караман О. Л.